

**Stanowisko
Zgromadzenia Ogólnego
Śląskiego Związku Gmin i Powiatów
z dnia 7 grudnia 2017 r .**

w sprawie: projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne

Finansowanie oświetlenia ulic, placów i dróg zlokalizowanych na terenie gminy stanowi istotne zadanie własne jst realizowane w związku z potrzebami lokalnej społeczności. Jednocześnie kwestia własności infrastruktury oświetleniowej w gminach od lat rodzi wiele wątpliwości interpretacyjnych, a w konsekwencji realnych problemów. Status właścicielski punktów świetlnych determinuje sposób obsługi, jak i możliwości ich wykorzystania (ze szczególnym uwzględnieniem modernizacji takiego majątku). W większości przypadków właścicielem tej infrastruktury są przedsiębiorstwa energetyczne, co jest pokłosiem decyzji, które zapadły w latach 90-tych (szacunki wskazują, że taki stan własności dotyczy prawie 90% infrastruktury). Wtedy bowiem punkty świetlne zostały nieodpłatnie przekazane przez gminy na rzecz zakładów energetycznych (co jednocześnie nie było w odpowiedni sposób udokumentowane). Gminy natomiast są właścicielem tylko niewielkiej ilości punktów świetlnych, które zazwyczaj były budowane w ciągu ostatnich lat.

Problem dot. nieuregulowanej własności majątku oświetleniowego związany jest ze sposobem finansowania oświetlenia, który zakłada ponoszenie kosztów energii elektrycznej pobranej przez punkty świetlne i kosztów ich budowy oraz eksploatacji. Gminy - bez względu na charakter własności - zobligowane są do finansowania całej infrastruktury oświetleniowej zlokalizowanej na ich terenie. W związku z tym, iż jst zwykle nie są właścicielem punktów świetlnych w myśl przepisów ustawy – Prawo energetyczne, nie mogą dowolnie zlecać ich konserwacji (tj. bez zgody właściciela, najczęściej operatora systemu dystrybucyjnego). W praktyce oznacza to, że przedsiębiorstwa energetyczne nie wyrażają zgody na swobodny wybór podmiotu prowadzącego konserwację sieci i oferują wykonanie tych zadań w ramach swoich usług lub poprzez powiązane z nimi spółki. W tej sytuacji gminy nie są w stanie wpłynąć na racjonalizację wydatków ponoszonych na oświetlenie, często też nie posiadają pełnej wiedzy na temat kosztów składowych poszczególnych usług.

Jednym z rozwiązań ww. problemów jest wprowadzenie jasnego sposobu określania własności punktów świetlnych na poziomie ustawowym, tj. wprowadzenie możliwości przekazania przez zakłady energetyczne majątku oświetleniowego gminom. Rozwiązanie to powinno mieć charakter fakultatywny i być uzależnione od sytuacji danej gminy (w tym m.in. specyfiki sieci czy struktury własnościowej), jej potrzeb i ostatecznie jej decyzji (podejmowanej przez organ wykonawczy).

W związku z powyższym Zgromadzenie Ogólne Związku popiera propozycje dot. uregulowania własności punktów świetlnych zawarte w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne, którego inicjatorem jest Związek Gmin Warmińsko–Mazurskich (projekt będący wynikiem prac zespołu roboczego ekspertów, wyodrębnionego z Podkomisji stałej ds. finansów samorządowych Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej Sejmu RP). Zgromadzenie Ogólne Związku popiera również inne propozycje zawarte w ww. projekcie ustawy dot. dodania definicji punktu świetlnego, doprecyzowywania kwestii związanych z finansowaniem oświetlenia przez gminę w kontekście umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej lub umowy kompleksowej, negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do będących własnością operatora systemu dystrybucyjnego elementów sieci dystrybucyjnej oraz warunków rozwiązania umów sprzedaży, umów o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej oraz umów kompleksowych.

Arkadiusz Chęciński

Przewodniczący
Zgromadzenia Ogólnego